

PROIECT
privind exercitarea funcției de vicepreședinte al
Consiliului Superior al Magistraturii
în anul 2024

EMILIA ION

procuror

membru ales în cadrul Consiliului Superior al Magistraturii

CONSIDERAȚII PRELIMINARE

Am ales să candidez pentru funcția de vicepreședinte al Consiliului Superior al Magistraturii pentru anul 2024 după aproape 11 luni de mandat ca membru, interval de timp în care am avut ocazia să cunosc în mod direct problemele sistemului judiciar în ansamblul său, să particip la luarea deciziilor și să evaluez impactul noului cadru legislativ asupra acestuia, să apreciez eficiența instrumentelor legale și administrative, puse la dispoziția Consiliului Superior al Magistraturii și, în particular, a Secției pentru procurori, de a servi la atingerea obiectivelor asumate pentru mandatul 2023-2029.

În această perioadă, justiția, privită ca serviciu public și ca putere în stat, este marcată de provocări serioase în privința resurselor umane și imaginii, de natură să afecteze rolul său constituțional într-un stat de drept.

În privința resurselor umane de care dispun unitățile de parchet, la începutul lunii noiembrie 2023 se înregistra un deficit de 417 procurori pentru cele 1760 de posturi de execuție și de 274 procurori pentru cele 484 posturi de conducere, gradul de ocupare fiind de 68,84% în cadrul parchetelor nespecializate. Trebuie subliniat faptul că 76 unități de parchet înregistrează un grad de ocupare a posturilor de procuror de 50% sau mai mic. Printre acestea sunt 11 parchete de pe lângă tribunale care au în competență, printre altele, infracțiuni grave contra vieții, infracțiuni de evaziune fiscală, spălare de bani și infracțiuni de mică corupție. De asemenea, 25 parchete de pe lângă judecătorii și de pe lângă tribunale funcționează cu doar un singur procuror titular.

Problema deficitului de procurori afectează și ocuparea posturilor vacante din cadrul unităților specializate de parchet, din Inspekția Judiciară și din aparatul tehnic al Consiliului Superior al Magistraturii.

Corelativ cu problema resurselor umane se constată lipsa unui mecanism de cuantificare a gradului de complexitate a cauzelor instrumentate și de evaluare a adecvării schemelor de personal la volumul de activitate.

Din punct de vedere al condițiilor de lucru în care își desfășoară activitatea, se impune observația că parchetele aflate pe raza Municipiului București se află în situația de a ocupa spații improprii, neadaptate volumului uriaș de activitate înregistrat, blocate fiind de existența unui proiect amplu de construire a unui complex destinat instituțiilor din domeniul judiciar, inițiat în urmă cu mai mulți ani, dar a cărui realizare nu se întrevede.

Începutul mandatului de membri aleși a coincis cu intrarea în vigoare a noile legi ale justiției adoptate la sfârșitul anului 2022. După aproape un an, putem constata care sunt aspectele reglementate imprecis, care sunt dispozițiile care ridică dificultăți în aplicare sau care nu oferă soluții eficiente pentru problemele cu care se confruntă sistemul judiciar.

Aici ar putea fi menționate cu titlu exemplificativ următoarele: reglementarea defectuoasă a modalității de notare în cadrul concursurilor ce ar fi trebuit organizate pentru Inspekția Judiciară care a avut drept consecință imposibilitatea ocupării posturilor vacante înregistrate la acest nivel (remediată după 10 luni de la intrarea în vigoare a legii), menținerea unor condiții restrictive de vechime pentru promovarea în funcții de execuție la parchete cu consecința depopulării masive a unităților aflate la nivelele superioare ale Ministerului Public, derularea procedurilor de recrutare și formarea inițială pe o durată excesivă de timp (3 ani începând din anul 2025), lipsa

unor reglementări privind stabilitatea în funcție pentru procurorii care activează în cadrul direcțiilor specializate.

În ceea ce privește activitatea Inspecției Judiciare, se constată necunoașterea de către procurori a practicii în materie disciplinară și lipsa unui mecanism de unificare a acesteia.

Nu în ultimul rând, sistemul judiciar din România este afectat de o problemă serioasă de încredere și imagine.

În acest an am asistat la un atac sistematic prin lansarea în spațiul public, în mod recurent, de informații nereale sau parțial adevărate, aparent furnizate de instituții ale statului român dar neasumate de acestea. Astfel, corpul magistraților a fost prezentat, în dezbaterile publice, ca o categorie de indivizi care primesc salarii, pensii și alte beneficii nemeritate, pe care și le-au acordat singuri și care duc la secătuirea resurselor bugetare. În sarcina sistemului judiciar a fost pusă vinovăția pentru consecințele unor acte normative pe care nu acesta le-a elaborat și adoptat. Au fost trecute sub tăcere aspecte legate de volumul imens de activitate cu care se confruntă instanțele și parchetele, incoerența legislativă și numărul mare al deciziilor de neconstituționalitate care cresc foarte mult riscul erorilor profesionale, condițiile foarte grele de lucru în care judecătorii și procurorii își desfășoară activitatea, suprasolicitarea psihică, uzura accentuată, constrângerile sociale generate de incompatibilitățile și interdicțiile profesiei.

Repunerea în discuție periodică și contestarea recurentă în ultima perioadă de timp a aspectelor ce țin de statutul magistraților au generat temeri legate de riscul pierderii unor garanții de independență fără de care rolul lor constituțional nu ar mai putea fi îndeplinit. În aceste condiții, situația resurselor umane, aflate deja într-o stare de instabilitate, s-a deteriorat accentuat prin pensionarea masivă a judecătorilor

și procurorilor cu experiență. De asemenea, efectele acestei retorici asupra intrărilor în profesie urmează să fie evaluate, existând temerea că vor duce la scăderea atractivității acesteia pentru potențialii candidați la admiterea în magistratură/INM.

Încrederea în justiție a fost afectată și de aparenta reducere a capacității de a și îndeplini rolul în societatea românească, sistemul judiciar decontând, de multe ori nedrept, lipsa, incoerența sau neconstituționalitatea instrumentelor legislative cu care trebuie să opereze pentru îndeplinirea rolului atribuit, deși responsabilitatea legiferării aparține altor puteri ale statului.

OBIECTIVELE PROPUSE PENTRU EXERCITAREA FUNCȚIEI DE VICEPREȘEDINTE AL CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII

Stabilirea obiectivelor pornește de la constatările generale pe care le-am expus în partea introductivă, de la reevaluarea obiectivelor fixate în anul 2022 când am candidat pentru actualul mandat de membru ales, fiind în concordanță cu Principalele direcții de acțiune și obiective ale Consiliului Superior al Magistraturii pentru mandatul 2023-2029.

În mare măsură, obiectivele expuse în actualul proiect se suprapun peste cele asumate la alegerea în Consiliu pentru că funcția de vicepreședinte, dincolo de atribuțiile administrative, presupune continuarea și coagularea acțiunilor și inițiativelor propuse de membrii Consiliului Superior al Magistraturii pentru asigurarea coerenței funcționale și instituționale.

Proiectul urmărește în principal exercitarea funcției cu privire la atribuțiile Secției pentru procurori dar are în vedere și atribuțiile Plenului, mergând pe linia de

echilibru dintre principiul separării carierelor și necesitatea dezvoltării solidarității profesionale între procurori și judecători.

A. Obiective referitoare la atribuțiile generale de apărare a independenței autorității judecătorești, a independenței și imparțialității magistraților, a reputației profesionale a acestora

Apreciez că apărarea independenței și imparțialitatea magistraților reprezintă piatra de temelie a atribuțiilor Consiliului Superior al Magistraturii. De aceea, identificarea acțiunilor și riscurilor de natură să le afecteze, cu efecte asupra calității și corectitudinii actului de justiție, este esențială pentru îndeplinirea rolului său constituțional. Consiliul are obligația adoptării unor poziții colective clare și prompte față de orice formă de presiune sau imixtiune de natură să afecteze independența și eficiența sistemului judiciar, să încalce principiul separării puterilor în stat, precum și față de acțiunile care ar putea afecta reputația magistraților sau imaginea justiției.

Apărarea statutului de magistrat al procurorului și asigurarea independenței acestuia față de puterea executivă reprezintă un alt obiectiv pe care îl urmăresc, împreună cu Secția pentru procurori, prin exercitarea competenței referitoare la avizarea numirilor în funcțiile de conducere de rang înalt în cadrul Ministerului Public, precum și prin susținerea acestui statut în mod constant în spațiul public, pentru conștientizarea de către societatea civilă și factorii politici a rolului și importanței procurorului într-un stat de drept.

Apărarea independenței individuale a magistraților privește și componenta sa financiară, astfel că susțin inițierea și continuarea consultărilor cu reprezentanții puterilor legislative și executive pentru îmbunătățirea cadrului legislativ privind

salarizarea, pentru asigurarea mijloacelor financiare, bunurilor, echipamentelor și serviciilor moderne necesare funcționării adecvate și îndeplinirii atribuțiilor parchetelor. De asemenea, acordarea avizului conform pentru bugetul Ministerului Public reprezintă o altă modalitate prin care Secția pentru procurori trebuie să-și exercite rolul de apărare a independenței procurorilor.

Creșterea încrederii publicului în sistemul judiciar reprezintă un obiectiv pe care Consiliul Superior al Magistraturii trebuie să-l realizeze printr-o comunicare publică unitară, precum și prin dezvoltarea unor mecanisme de susținere a interacțiunii directe cum ar fi încurajarea colegilor procurori să participe la activitățile de informare și educație juridică, organizarea în mod unitar a stagiilor de practică în cadrul unităților de parchet pentru studenții facultăților de drept și masteranzi, găzduirea în cadrul unităților de parchet a unor activități de prezentare a profesiei elevilor și studenților.

Pentru susținerea capacității Consiliului Superior al Magistraturii de îndeplinire a responsabilităților ce îi revin, consider că este esențială promovarea unei poziții consensuale, în cadrul Consiliului, între membrii judecători și procurori, cu scopul consolidării statului de drept și apărării statutului magistraților.

Pentru îndeplinirea atribuțiilor ce îi revin, Consiliul Superior al Magistraturii trebuie să mențină o poziție de echilibru în comunicarea cu instituțiile ce compun puterea judecătorească, cu Ministerul Justiției, cu asociațiile profesionale, cu celelalte profesii care contribuie la realizarea și îndeplinirea actului de justiție, cu societatea civilă, cu mass media, cu celelalte puteri în stat, autorități și instituții publice.

Apreciez că Secția pentru procurori trebuie să îmbunătățească comunicarea cu Inspekția Judiciară, având ca repere independența instituției, nevoia de reformă, unificarea practicii în materie disciplinară, apărarea și consolidarea independenței magistraților.

În cadrul Plenului, Consiliul Superior al Magistraturii trebuie să mențină comunicarea permanentă cu Institutul Național al Magistraturii și cu Școala Națională de Grefieri pentru a asigura resursele necesare, capacitatea de formare, organizarea adecvată a concursurilor din cadrul sistemului, precum și creșterea permanentă a calității activităților de formare inițială și continuă.

Îmbunătățirea rolului de reprezentare și comunicare cu procurorii prin consultarea reală a acestora asupra modificărilor legislative care privesc sistemul judiciar, precum și transmiterea către factorii politici decizionali a punctelor de vedere rezultate din aceste consultări, reprezintă un obiectiv permanent urmărit ca membru ales și dezvoltat ca vicepreședinte. În aceeași direcție se înscrie și participarea la reuniuni periodice ale procurorilor de la toate nivelurile, cu celelalte profesii implicate în realizarea actului de justiție, precum și cu societatea civilă.

Transparența în activitatea desfășurată trebuie asigurată și prin elaborarea, publicarea și respectarea calendarului sesiunilor de recrutare în magistratură, al sesiunilor de transfer, al concursurilor și examenelor de promovare în funcții de execuție și de conducere.

În ceea ce privește aparatul propriu al Consiliului Superior al Magistraturii, apreciez că reprezentarea proporțională a procurorilor și ocuparea prin concurs a funcțiilor de conducere de la acest nivel reprezintă măsuri apte să asigure echilibru funcțional, stabilitate și calitate în activitate.

B. Obiective referitoare la atribuțiile privind cariera procurorilor

Recrutarea susținută a magistraților, pe baza criteriilor de competență și integritate, este principalul mijloc de rezolvare a crizei de resurse cu care se

confruntă sistemul judiciar. De aceea, într-o primă etapă, este vital să fie prelungită perioada pentru care durata formării inițiale să rămână de 2 ani. Apreciez că, pe termen lung, soluția este una legislativă de revenire la vechea reglementare care stabilea durata studiilor la 2 ani, precum și de includere a perioadei formării inițiale la calcularea vechimii în magistratură.

Necesitatea ocupării urgente a posturilor vacante de la judecătorii și de la parchetele de pe lângă judecătorii aduce în prim plan procedura de admitere directă în magistratură.

Pentru Consiliul Superior al Magistraturii reprezintă o adevărată provocare utilizarea modalităților de recrutare, fiind necesară găsirea unei poziții de echilibru între nevoile urgente ale sistemului judiciar și menținerea standardelor de integritate și profesionalism impuse viitorilor magistrați. Consider că nimic nu poate justifica rabatul de la calitate și, în acest context, colaborarea Consiliului cu Institutul Național al Magistraturii este esențială.

Pentru a asigura pregătirea judecătorilor și procurorilor admiși direct în magistratură, aflați în situația de a profesa la instanțe și parchete cu un grad foarte scăzut de ocupare a schemei de personal, fără eventualul sprijin al colegilor cu experiență, precum și pentru magistrații cu vechime redusă în sistem, se impune elaborarea unei strategii de formare continuă centralizată. Aceasta trebuie să urmărească îmbinarea formării teoretice cu formarea practică, să faciliteze integrarea în mediul profesional și adaptarea la cerințele specifice profesiei, să implice activitatea psihologilor în formarea introductivă, să fie în acord cu nevoile sistemului și cu necesitatea de specializare.

Formarea continuă centralizată și descentralizată a procurorilor trebuie să valorifice experiența și performanțele procurorilor aflați în activitate prin

implementarea unui format interactiv centrat pe diferite domenii de interes. De asemenea trebuie să permanentizeze întâlnirile de analiză a practicii și să se finalizeze cu acordarea unui punctaj pentru participarea la activitățile de formare care să aibă o pondere în evaluarea profesională.

În vederea atingerii obiectivelor privind formarea profesională am în vedere și Programul Național de Redresare și Reziliență, prin care Guvernul și-a asumat obligația formării profesionale a 6000 de magistrați.

Recrutarea magistraților nu rezolvă imediat și direct deficitul major înregistrat de parchetele aflate la nivelul superior al ierarhiei Ministerului Public, în special de la nivelul parchetelor de pe lângă tribunale. De aceea, apreciez că este vitală revizuirea condițiilor de vechime prevăzute de lege pentru promovarea efectivă în funcții de execuție.

Secția pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii trebuie să identifice soluții pentru limitarea fluctuațiilor de personal generate de delegările/numirile și încetarea activității la unitățile specializate de parchet, precum și pentru a limita migrația personalului către parchetele din marile centre urbane cu consecința neocupării schemelor unităților aflate în localități mai mici, neatractive economic și social.

Criza gravă a resurselor umane pe care o înregistrează Ministerul Public necesită măsuri prompte și coordonate din partea tuturor actorilor implicați în gestionarea acestora prin folosirea tuturor pârghiilor oferite de legislația actuală.

De aceea, realizarea în mod unitar și integrat a politicii de resurse umane potrivit competențelor prevăzute de lege, împreună cu procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, procurorul-șef al Direcției Naționale Anticorupție, procurorul-șef al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de

Criminalitate Organizată și Terorism, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, ministrul justiției, rămâne o cerință majoră.

În exercitarea funcției intenționez să promovez introducerea unor criterii obiective pentru determinarea necesarului de resurse umane și adecvarea schemelor de personal prin implementarea unui sistem de cuantificare a complexității activităților desfășurate de procurori, pentru evaluarea volumului de activitate înregistrat de procurori și de unitățile de parchet, nu doar cantitativ, cât și calitativ.

În acest sens este necesară implementarea concluziilor proiectului "Optimizarea managementului la nivelul sistemului judiciar - Componenta de parchete" derulat de Consiliul Superior al Magistraturii (Cod SIPOCA/MySMIS 761/133850).

Pentru gestionarea unitară și dinamică a carierei procurorilor se impune crearea unei platforme comune specializate, de gestionare a bazelor de date privind personalul, la care să aibă acces toate instituțiile cu atribuții în gestionarea resurselor umane în cadrul Ministerului Public, atât pentru introducerea datelor pe care le generează cât și pentru informare.

C. Obiective referitoare la atribuțiile privind organizarea și funcționarea parchetelor

Evaluarea corespunzătoare a activității procurorilor reprezintă o constantă a preocupărilor de eficientizare a atribuțiilor Ministerului Public, prin schimbarea accentului de pe evaluările cantitative pe cele calitative, pentru îndeplinirea rolului său constituțional la un nivel cât mai apropiat de standardele unui stat de drept funcțional.

Apreciez că este imperios necesară revizuirea criteriilor în funcție de care este stabilit volumul de activitate al parchetelor, reprezentând un pas obligatoriu pentru realizarea unei radiografii reale a capacității acestora de a răspunde așteptărilor sociale, precum și pentru îndeplinirea atribuțiilor ce le revin la standarde înalte de calitate și eficiență.

Actuala criză a personalului impune măsuri imediate în această direcție, stabilirea cât mai fidelă a volumului de activitate fiind un instrument esențial pentru cuantificarea necesarului și distribuirea resurselor.

O altă soluție la această problemă poate fi aceea a reorganizării unităților de parchet de pe lângă judecătorii în scopul eficientizării activității.

În acest sens, îmi propun să acționez pentru valorificarea rezultatelor proiectului ”Optimizarea managementului la nivelul sistemului judiciar. Componenta de parchete”, atât cu privire la cuantificarea complexității activității procurorilor cât și cu privire la reorganizarea unităților de parchet.

În egală măsură, se impune consolidarea capacității unităților de parchet de a-și desfășura activitatea prin măsuri care să privească și celelalte categorii de personal. În acest sens, o soluție o reprezintă suplimentarea numărului de grefieri de la nivelul parchetelor de pe lângă judecătorii, tribunale, curți de apel și PICCJ, pentru atingerea parității de 1:1 și preluarea de către aceștia a unora dintre sarcinile administrative ale procurorilor.

În aceeași direcție îmi propun să acționez pentru creșterea numărului de consilieri juridici la nivelul parchetelor de pe lângă curțile de apel și parchetelor de pe lângă tribunalele mari și preluarea sarcinile cu caracter administrativ ale procurorilor în ceea ce privește gestionarea resurselor umane, precum și pentru desfășurarea numeroaselor activități judiciare în care unitățile de parchet au calitatea de părți.

Necesitatea digitalizării activității din cadrul parchetelor și nevoia dezvoltării unor soluții tehnice pentru degrevarea și îmbunătățirea eficienței acestora impun revizuirea schemelor și sub aspectul numărului și competențelor specialiștilor IT, fiind necesară inclusiv crearea unei structuri de excelență în domeniu la nivelul PÎCCJ.

Apreciez că nu se poate vorbi despre consolidarea capacității unităților de parchet de a-și desfășura activitatea fără a avea în vedere situația poliției judiciare.

În acest sens, se impune crearea grupului de lucru format din procurori din toate structurile Ministerului Public în vederea stabilirii unui punct de vedere unitar și coerent cu privire la funcționarea poliției judiciare, așa cum este recomandat prin Analiza de management standard integrat din cadrul proiectului mai sus menționat (recomandarea nr. 17).

De asemenea, având în vedere competența de efectuare a urmăririi penale proprii, crearea în schemele parchetelor de pe lângă curțile de apel și ale parchetelor de pe lângă tribunale a unor posturi de poliție judiciară, după modelul structurilor specializate de parchet, reprezintă o soluție de urmat.

Pentru că procurorii trebuie nu doar să-și exercite atribuțiile ce le revin conform competențelor, dar și să informeze despre modul de îndeplinire a acestora, apreciez că se impune îmbunătățirea activității de comunicare publică în cadrul Ministerului Public.

Pentru acesta este necesară crearea unor posturi de experți în comunicare la nivelul fiecărui parchet de curte de apel și la nivelul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

În egală măsură, este necesară adăugarea în programul de formare continuă a activităților de instruire pentru stăpânirea tehnicilor de comunicare (funcții specifice, avantaje și dezavantaje, riscuri etc.) și pentru o mai bună înțelegere a contextului în

care se desfășoară aceasta (restricțiile legale, funcțiile și așteptările mass mediei, limitările acesteia din punct de vedere al termenelor limită etc.).

D. Obiective referitoare la atribuțiile în domeniul răspunderii disciplinare a magistraților

Reglementarea unor noi proceduri de numire în funcțiile de conducere și de execuție reprezintă oportunitatea pentru îmbunătățirea activității Inspecției Judiciare prin ocuparea posturilor vacante cu judecători și procurori selectați în condiții de transparență, competitivitate și corectitudine, pentru creșterea calității actelor de inspecție, pentru sporirea încrederii publice în activitatea acestei instituții, precum și pentru garantarea independenței magistraților.

În acest sens, prioritățile Consiliului Superior al Magistraturii sunt acelea de elaborare și aprobare a regulamentelor pentru numirea inspectorilor judiciari în funcții de conducere și de execuție, dar și de organizare a concursurilor de ocupare a posturilor vacante.

Apreciez că, în materie disciplinară, Consiliul Superior al Magistraturii trebuie să aibă un rol preventiv prin crearea unei practici unitare și predictibile la nivelul secțiilor în materie disciplinară. Secția pentru procurori în materie disciplinară își propune acest obiectiv, precum și pe acela de diseminare la nivelul unităților de parchet a hotărârilor definitive relevante pronunțate în materie, pentru familiarizarea procurorilor cu exigențele angajării răspunderii disciplinare.

În aceeași notă, revine Inspecției Judiciare sarcina de a cristaliza o practică unitară în materie disciplinară modulată de hotărârile pronunțate de Consiliul Superior al Magistraturii prin secțiile disciplinare și de Înalta Curte de Casație și Justiție.

Apreciez că îmbunătățirea imaginii publice a Inspecției Judiciare, precum și în cadrul sistemului judiciar, depinde și de capacitatea de a crea o practică unitară și previzibilă de clasare, aspecte ce trebuie avute în vedere la evaluarea activității inspectorilor judiciari, atât a celor cu funcție de execuție, cât și a celor cu funcție de conducere.

Nu în ultimul rând, îmi propun să popularizez sinteza situațiilor de incompatibilitate și interdicții cu care a fost sesizat Consiliul Superior al Magistraturii de-a lungul timpului și în raport de care a emis puncte de vedere în vederea asigurării unui cadru previzibil.

E. Obiective referitoare la atribuțiile în domeniul legislativ

Având în vedere competențele Consiliului Superior al Magistraturii, pentru îndeplinirea rolului de garant al independenței justiției, este necesar ca avizul acordat proiectelor de acte normative referitoare la activitatea autorității judecătorești să fie rezultatul consultării directe și efective a judecătorilor și procurorilor.

În realizarea atribuțiilor din acest domeniu, susțin cooperarea loială a Consiliului Superior al Magistraturii cu instituțiile implicate în procesul de legiferare. Apreciez că aplicarea acestui principiu trebuie să fie bidirecțională și să ofere timp și informații suficiente pentru exercitarea atribuțiilor în domeniul de avizare.

Depășirea dificultăților înregistrate de sistemul judiciar necesită modificări legislative astfel încât Consiliul Superior al Magistraturii trebuie să acționeze prin sesizarea ministrului justiției.

CONCLUZII

Deși majoritatea obiectivele prezentate mai sus au un caracter general și vor fi urmărite pe toată durata mandatului meu de membru ales în cadrul Consiliului Superior al Magistraturii, unele dintre acestea privesc probleme concrete care necesită soluții punctuale.

Consider că experiența profesională îmi permite să evaluez echilibrat dificultățile și provocările cu care se confruntă sistemul judiciar astfel încât să pot promova soluțiile adecvate, atât pentru problemele curente, cât și pentru cele de fond.

Apreciez că responsabilitatea Consiliului Superior al Magistraturii de creștere a încrederii publicului în justiție, realizată prin prezentarea, explicarea și apărarea rolului magistratului într-un stat democratic, trebuie dublată de rezultate concrete și vizibile în activitatea sistemului judiciar, răspunzând așteptărilor îndreptățite ale societății românești.

Această scurtă radiografie a sistemului judiciar este făcută din perspectiva angajamentului meu în favoarea optimizării activității Consiliului Superior al Magistraturii, conștientă fiind că rolul acestuia, de garant al independenței justiției, poate fi îndeplinit numai de un organism credibil și independent la rândul său.

EMILIA ION

Procuror membru ales în cadrul Consiliului Superior al Magistraturii